

- at den pågældende skal udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglen i § 13, stk. 1 og 2, og
- at hjælpen beregnes efter de almindelige regler, jf. §§ 26 og 34.

Hjælpen beregnes efter de almindelige regler fra den 1. i måneden efter, at den hidtil hjemmearbejdende meddeler kommunen, at pågældende ønsker at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i forslaget § 13, stk. 1 og 2. Dette er beskrevet i forslaget § 26, stk. 3.

Kommunen skal inden for fristerne i forslaget §§ 20 og 21 give den hidtil hjemmearbejdende et tilbud om aktivering, men det afskærer ikke kommunen fra at give et tilbud om aktivering på et tidligere tidspunkt.

Til § 23

Stk. 1 svarer med redaktionelle ændringer til reglen i aktiveringslovens § 2, stk. 3, hvorefter den aktiverede har ret til en aktiveringsfri periode på 1 måned årligt. Den samlede varighed af tilbudet må således ikke overstige 11 måneder inden for de seneste 12 måneder.

Friperioden er ikke en del af aktiveringstilbudet, og den indlagte friperiode skal således ikke tælles med ved opgørelsen af den fastlagte aktiveringsperiode. Det er endvidere direkte nævnt i bestemmelsen, at retten til en friperiode ikke omfatter personer i jobtræning med løntilskud, idet disse personer under aktiveringen er omfattet af ferieloven.

Som noget nyt er det i *stk. 2* fastsat, at i friperioden er den aktiverede ikke omfattet af pligten til at udnytte sine arbejdsmuligheder efter forslaget § 13, stk. 1 og 2. Det betyder, at den pågældende kan holde fri i den periode.

Til § 24

Bestemmelsen om ret til et fornyet aktiveringstilbud er med enkelte redaktionelle ændringer identisk med aktiveringslovens § 11. Personer under 25 år skal således fortsat have et nyt aktiveringstilbud, når de efter afslutningen af et gennemført tilbud har modtaget hjælp i en sammenhængende periode på 3 måneder.

Til § 25

Hjælp til forsørgelse beregnes som et månedligt beløb, som er ens uanset, om man er i aktivering eller ikke. For så vidt angår de særlige ydelser, der udbetales under aktivering, henvises til forslaget §§ 35-38.

§ 25 afløser bistandslovens § 37. Ændringer i forhold til tidligere vil blive nævnt særskilt nedenfor.

Hjælpen er beregnet til at dække udgifter til mad, tøj, faste udgifter, herunder til bolig, samt eventuelle udgifter til børn.

Satsen for hjælpen er pr. 1. januar 1997:

- 1) 9.100 kr. for personer, der er fyldt 25 år, og har forsørgelsespligt over for børn,
- 2) 6.825 kr. for andre personer, der er fyldt 25 år,
- 3) 4.384 kr. for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 4) 2.144 kr. for personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre.

Det er den privatretlige forsørgelsespligt over for et barn efter lov om børns retsstilling (børneloven), som er afgørende for, om man har forsørgelsespligt over for et barn. For personer, der kun har børn i udlandet, gælder der særlige regler, jf. stk. 5.

Satserne for personer over 25 år er i forhold til bistandslovens § 37 ændret fra procentsatser til beløb. Regulering af beløbene fremgår af forslaget § 107.

Personer under 25 år er berettiget til 4.384 kr. eller 2.144 kr. afhængig af, om de bor eller ikke bor hos en/begge forældre. Det er en konkret vurdering, om en person kan anses for at bo hos sin/sine forældre. Kommunen kan ved denne vurdering tage udgangspunkt i, hvornår en person anses for hjemme- eller udeboende efter reglerne om Statens Uddannelsesstøtte. Efter disse regler bor man hos sin/sine forældre, hvis man i folkeregistret står tilmeldt hos den ene eller begge forældre, eller man rent faktisk bor hos forældrene. En person, som i folkeregistret står tilmeldt en adresse forskellig fra begge forældre, og som ikke - udover ferier og søn- og helligdage - jævnligt bor hos forældrene, er udeboende.

I *stk. 2* og *3* fastsættes reglerne for, hvornår en person under 25 år er berettiget til satserne for personer over 25 år.

1. En person under 25 år, som forsørger eget barn i hjemmet, er berettiget til 9.100 kr.

Hvis barnet bor hos vedkommende hele tiden, så forsørger den pågældende barnet i hjemmet. Hvis barnet ikke bor hos den pågældende hele tiden, afhænger det af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om man kan anses for at forsørge barnet i hjemmet. I denne vurdering skal man se på, hvor meget barnet opholder sig hos den pågældende. Hvis barnet bor lige meget hos begge forældre, svarer det til, at begge forældre forsørger eget barn i hjemmet.

Det betragtes desuden som forsørgelse af eget barn i hjemmet, hvis en person under 25 år har eller